

Liber octauus

tur vel q̄si: vt. C. de seruitu. r aqua. l. cū ta
lis: r extra de p̄sti. cū oportet: r extra. de p
ben. p. illoz. Itē pctā venialia qz parua
sunt nō tollūt charitatē nec vitā eternā. nā
fm iura modica dāna tolerāt: vt ar. r̄ij. q.
ij. terrulas. r. c. si q̄s. r. c. bone rel. extra d
bis q̄ sūt a p̄latis sine p̄sensu. c. pastoralis
ff. de in integ. resti. l. sero. Sic r̄ deceptio
modica tolerat. vt. ff. de mino. l. i. cause. s.
idē pomp. Itē veniale pctm̄ nō euacuat
boni opis meritū sic rescriptū: Quis sit p̄
ius priuate p̄sone: r̄n̄ si leuē r̄ modicā lesi
onē infert nō euacuat: sed valet vt si papa
mandet in suo rescripto qz nō admissis di
latorijs exceptiōibus p̄cedat in p̄ncipall.
vel si māder actionē seu petitionē alicuius
deferri: vel cū indulget cruce signat nō cō
ueniri tpe cruce: vt. ff. de p̄cib. impa. offe.
l. q̄cūq. r. l. rescripta. Ca. LVI

Peccatores assi
milant filijs illegitimis: qz qdā
dicunt nothos: sicut q̄ natus est de
adulterio: q̄ videt ver? r̄ nō est verus. Et
his assimilant hypocrite vel heretici. de q̄
bus d̄r Matth. vij. Attēdite a falsis p̄p̄he
tis qui veniūt ad vos in vestimētis ouium
r̄. Et p̄ nothos intellige pctōres publi
cos r̄ ifames. Dicit nothus a notha. i. in
fama que multū affligit homem: sicut dicit
tur notha quartana q̄ multū affligit si sit
antiqua: sic r̄ talis merito sperni p̄t. ff. de
re iud. quidā. Et tñ nō est pctm̄ illius qui
nascit: sed illi q̄ generat. l. vj. di. nasci. Sz
qz de graui peccato nat? est fama suggilla
tur. r̄ r̄ij. q. vij. quid in oibus. Quidā ve
ro dicunt spurij: scz de cōcubina nati: qui
etiaz dicunt naturales. Et dicunt spurij a
spurcitia incōtinētie. Licet enī cōcubina/
tus p̄ legē antiquā admittat. ff. de cōcubi
nis. In concubinato in fine: ar. r̄ r̄ij. di.
c. j. r. ij. Hodie tñ talis cōcubit? phibetur
etiā p̄ legem q̄ monet omēs caste viuere et
punire lenones castitatis: pestiferos vasa
tores. in autē. de lenomb. ff. l. i. r. h. sancti
mus. coll. ij. Et quibus mo. na. si. le. effi.
s. illud quoq. coll. vj. Et si etiam hoc lex
concederet: cū hoc vertatur in periculum
anime nō dedignaret sacros canones imi
tari: extra de secūdis nup. c. si. Ergo p̄ spu
rios per spurcitiā incōtinētie de cōcubina
natos accipe peccatores carnales r̄ luxu

riosos: qui ex cōcubina: id est fm carnē n
ti sunt r̄ in spurcitijs carnaliū peccatozū
uoluti: Ap̄ls ad Gal. iij. Qui de ancilla
fm carnem natus est. Quidā vero dicunt
mançeres: id est de scorto nati: et tales su
gnant incōstantes qui omni tentatione ce
dunt. Nā mulier fornicatrix omnē virū e
cipit. Et p̄ hos intelligunt cupidit̄ au
ri: qz mulier stat in scorto plus cupiditatē
lucri q̄ delectationis. Et ideo fm p̄p̄m
magis debet dici cupida q̄ luxuriosa. Et
de tales vocantur meretrices a mercede.
P̄rou. vj. P̄ceciū ei scorti vir vni? est pa
nis. Item peccator assimilatur seruo.
Nam q̄ facit peccatum seruus est peccati
Job. vij. Et hec similitudo attendit̄ qu
ad tria. Primo quo ad originē: quia ser
uitus fm iura nō est a natura: imo potius
cōtra naturā. Unde diffinitur a iuristis: qz
seruitus est cōstitutio iuris gentiū qua q̄
contra naturā subijctur d̄n̄to alieno. In
sti. de iure p̄sonarū. s. seruitus. l. di. ius ge
tium. r̄ij. q. ij. cū redemptor. Cum enī iure
naturali omnes liberi nascerent: non era
cognita libertas: cū seruitus esset incogni
ta. Insti. de libertinis: qz de iure natura
oia cōmunia erant. Sed ius gentium r̄ re
gna diuisit: r̄ seruitutē r̄ obligationē ind
xit. vij. dist. quo iure. Insti. de iure natu
rali gentiū. Ius autem ciuile nomia obli
gationum et actiones induxit. ff. de pactis
conventionū. r. l. iure gentiuz. Insti. de
actionibus. Similiter peccatū non est a na
tura: id est a iure nature: imo potius cōtra
naturam tanq̄ eius corruptela. vnde Au
g. ait: Peccatū nō est natura sed vitium
nature appetentis id qd nō est sui ordinis.
Unde natura fuit creata libera ab oī pec
cato. Et iterū per peccatuz subijct̄ hō do
minio alieno: scz diabolo v̄l necessitati pec
candi: qz homo in peccato positus sicut dicit
Chryso. nō facit qd vult: sed qd diabo
lus vult: Ap̄ls Roma. vij. Nō quod vo
lo bonū hoc ago: sed qd volo maluz. Nec
ista necessitas vel volūtas excusat: qz non
est coactionis nec excludens arbitrij liber
tatem. Item ab eisdez hominib? incēpit
seruitus r̄ peccatū scz a primis parentib?
Non est enim verū dictum quorundaz di
centium: qz seruitus accepit̄ initū ab ebie
tate Noe: quod p̄bat per illud. r̄ r̄ij. dist.
sexta die. Nō esset hodie seruit? nisi ebie